Πρέπει να φοβόμαστε τον Χριστό; (Αγ. Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 13 Μαρτίου, 2014

«Ἡ τέλεια ἀγάπη βγάζει ἔξω τόν φόβο• ἐπειδή, ὁ φόβος ἔχει κόλαση• καί ἐκεῖνος πού φοβᾶται δέν ἔχει τελειωθεῖ στήν ἀγάπη» (Α΄ Ἰωάννου 4,
18)
Ὅταν ἀγαπᾶς τόν Χριστό, παρόλες τίς ἀδυναμίες καί τή συναίσθηση πού ἔχεις γι’ αὐτές ἔχεις τή βεβαιότητα ὅτι ξεπέρασες τόν θάνατο, γιατί
βρίσκεσαι στήν κοινωνία τῆς
ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.
Τόν Χριστό νά τόν αἰσθανόμαστε σάν φίλο μας. Εἶναι φίλος μας. Τό βεβαιώνει ὁ ἴδιος,
ὅταν λέει: «Ἐσεῖς
εἶστε φίλοι μου...» (Ἰω. 15,14). Σάν φίλο νά τόν ἀτενίζομε καί νά τόν πλησιάζομε.
Πέφτομε; Ἁμαρτάνομε; Μέ οἰκειότητα, μέ ἀγάπη κι ἐμπιστοσύνη νά τρέχομε κοντά του· ὄχι μέ φόβο ὅτι θά μᾶς τιμωρήσει ἀλλά μέ θάρρος, πού θά μᾶς τό δίδει ἡ αἴσθηση τοῦ φίλου. Νά τοῦ ποῦμε: «Κύριε, τό ἔκανα, ἔπεσα, συγχώρεσέ με». Ἀλλά συγχρόνως νά αἰσθανόμαστε ὅτι μᾶς ἀγαπάει,
ὅτι μᾶς δέχεται τρυφερά, μέ ἀγάπη καί μᾶς συγχωρεῖ. Νά μή μᾶς χωρίζει ἀπ’ τόν Χριστό ἡ ἁμαρτία.
Ὅταν πιστεύουμε ὅτι μᾶς ἀγαπάει
καί τόν ἀγαπᾶμε, δέν θά αἰσθανόμαστε ξένοι καί χωρισμένοι ἀπ’ Αὐτόν, οὔτε ὅταν ἁμαρτάνουμε. Ἔχουμε ἐξασφαλίσει τήν ἀγάπη Του κι ὅπως καί νά φερθοῦμε, ξέρομε ὅτι μᾶς ἀγαπάει.

Διαβάστε ολόκληρο το πολυτονικό κείμενο πατώντας εδώ